

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὑπί-
σω μου ἐλθεῖν ἀράτω
τὸν σκουρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ι' 34-38.

Πᾶσα αἵτησις δεκτὴ ὑπὸ
ιδιαιτέρων συμφωνιών.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. α' **Ἀντύπας**
Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ **ΐδέν**
μὴ δυναμένων κτείνειν
Ματθ. κεφ. ι'. 28.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.

Ὁ ἀτομικὸς φιλόσοφος καὶ μέγας περιηγητὴς τῆς
ἀρχαιότητος Δημόκριτος ὁ ἐπικληθεὶς ὑπὸ τῶν συμπο-
λιτῶν αὐτοῦ Ἀδδρηιτῶν Σοφία, ὁ ἰδρυτὴς, λέγω, τῆς
ἀτομικῆς φιλοσοφίας Δημόκριτος λέγει, ὅτι « ἀνδρὶ
σοφῷ πᾶσα γῆ βατὴ » ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ
ξύμπας κόσμος Ἀπότπ. 225 » ἦτοι, ὅτι, ἓνα ἄνδρα
σοφὸν πᾶσα γῆ εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν χωρήτῃ, κατὰ τὸ
ῥήτὸν τὸ λέγον « ὁ σοφὸς ἐν ἐαυτῷ τὴν οὐσίαν φέρει
= ὁ σοφὸς φέρει μαζύ του, ὅπου πᾶσι, τὴν παρουσίαν του
= τὴν παιδείαν, ἥνπερ οὔτε σῆς καὶ βρώσις ἀρᾶνίζει,
οὔτε ληστὰι ἀρπάζουσιν, οὔτε κλέπται διορύσσουσι καὶ
κλέπτουσι », διότι τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς πατρὶς εἶνε σύμ-
πας ὁ κόσμος.

Ὁ Κλαζομένιος φιλόσοφος Ἀναξαγόρας ὁ ἐπικλη-
θεὶς ὑπὸ τῶν Λαμψακηνῶν Νοῦς, διότι πρῶτος ἐρι-
λοτόρησεν ὑψηλότερον τῶν προτέρων φυσιολόγων μᾶλ-
λον ἡ φιλοσόφων τῆς ἀρχαίας Ἰωνικῆς Σχολῆς ἀπό-
φανθῆναι ἐκ τῆς ἀρμονίας τοῦ παντός, ὅτι Νοῦς διεκό-
σμησε τὸν Κόσμον, ὁ Ἀναξαγόρας, λέγω περιφρονή-
σας πολλὰ καταλειφθέντα αὐτῷ χρήματα καὶ τὰ πίν-
τα ἀπολέτας (Πλάτ. Ἰππ. μείζ. 283 Ἀριστοτ. Ἡθ.
Νικομ. VI, 7) ἀρωτιώθη ἔλως τῇ ἐπιστήμῃ πεποιθὼς,
ὅτι ὁ ἀληθὴς τοῦ βίου σκοπὸς ἦτο νὰ θεωρῇ τις τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν περὶ τὸν ὅλον κόσμον τάξιν Δ. Α. II,
10. Ἡθ. Εὐδ. I, 5), δι' ὅπερ καὶ κατακρίθῃς, ὅτι δὲν
ἦτο φιλόπατρις! εὐφῆμει, εἶπεγ, ἐμοὶ γὰρ καὶ σφό-
δρα μέλει τῆς πατρίδος δεῖξας τὸν οὐρανὸν (Δ. Α.
I, 7, Φαῖδρ. 270) δηλαδὴ σιῶπα, διότι καὶ πάρα πο-
λύ με ἐνδιαιερεῖ διὰ τὴν πατρίδα μου, ἥτις εἶνε ὁ οὐ-
ρανός.

Ὁ τοῦ ὕψους τοῦ αἰθερίου τῆς ἀρχαίας Ἑλλή-

νικῆς Φιλοσοφίας! ὦ! τῆς θείας μεγαλοπρεπείας αὐ-
τῆς! ναὶ θείας, ἀπὸ ὃ Ἀναξαγόρας ὁ ἀνακαλύψας τὸν
Θεὸν ὡς κοσμήτορα τοῦ Σύμπαντος, ὑποδεικνύει 500
ὀλόκληρα ἔτη πρὸ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὑ-
πέδειξεν αὐτῷ οὗτος ὁ Χριστιανισμὸς, δηλαδὴ τὸν οὐ-
ρανὸν ὡς πατρίδα τῆς Ἀνθρωπότητος, ἥτις οὔτε τῇ γῇ
εἰσέτι δὲν ἔχει ὡς τοιαύτην, ἀρ' οὐ οἱ ἱεροεξετα-
σταὶ καὶ ἱεροδικασταὶ τῆς Ἰσπανίας χθὲς μάλιστα τουρε-
κίζουσι τὸν μέγαν κοσμοπολίτην Φερνέρ, οὐπερ ὅμως τὸ
ἀχνίζον εἰσέτι θερμὸν αἷμα ἐπότισε τὰ Ἰσπανικά ἐδά-
φη γονίμως, ἵνα αὖριον τουρεκισθέντων τῶν Ἀλφόν-
σων καὶ Ἀλφονσίτκων φυτρώτῃ καὶ μεγαλυνθῇ τὸ ἀ-
γλαόκαρπον τῆς Ἀνθρωπίνης Ἐλευθερίας Δένδρον!
(Ἐπεταί συνέχεια).

ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΟΙ.

« Ὁ ἀριστοτέχνης συγγραφεὺς τοῦ βίου τοῦ Χριστοῦ,
ὁ πολὺς Ρενάν, παρατηρεῖ εἰς τὸ ἔργον του, ὅτι, ἂν, ὁ γλυ-
κύτατος ἐλευθερωτὴς δὲν ὑφίστατο τὸ εἶδος ἐκεῖνο τοῦ θη-
νάτου, δὲν θὰ ἤρίθμει σήμερον 800 ἐκτομυμῆρι λυτρευτὰς
καὶ τὸ κήρυγμά του δὲν θὰ ὑπερεπήδη θύρα καὶ ἡπείρου·
τεῖνον νὰ συνενώσῃ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα εἰς μίαν οἰκο-
γένειαν.

Τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ἐννοοῦμεν παρατηροῦντες τὰ ἀπο-
τελέσματα τῶν ἀπηνῶν καταδιώξεων ἐκ μέρους τῆς Πο-
λιτείας καὶ τῶν ἐπισήμων ἐκμεταλλευτῶν τῶν ἀνθρώπων
ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ὑπεράνω τοῦ ἀτομικοῦ των ἐγὼ θέτουν τὸ
κοινωνικὸν τοιοῦτον καὶ ὄνειρεύονται καὶ μοχθοῦν διὰ τὴν
πραγματώσιν τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου.

Τίνα ἀποτελέσματα ἔσχον καὶ ἔχουν τὰ μαρτυρολόγια
ἐκεῖνα τῶν προμάχων τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν; Μεθ' ὅ-
λης τῆς ἀπηνείας καταδιώξεως, τῆς σφαγῆς, τὴν καταδίωξιν,
τῆς ἐξορίας τῶν ἀκατήκοντων τῆς ἰδέας, ἀντὶ τῆς καταπνί-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL. Σ 5. Φ 4. 0013. Y1. 0017

ζώνη καὶ τὴν, ὡς ἤλπιζον οἱ ὑποστηρικταὶ ἀμαρτωλῶν ἐγω-
ιστικῶν καθεστώτων καὶ νὰ συνθάψωσι αὐτὴν μετὰ τῶν
πτωμάτων τῶν θυμάτων τῶν, τοῦναντίον τὴν ἀνέπτυξιν,
τῆς ἡνωζῆν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους
ἀκαθαρσίας. Τὸ τίμιον αἷμα τῶν θυμάτων τῆς ἐλευθερίας ἀνύ-
ψωσε καὶ ἐκράτυνε τὸ προπύργιον αὐτῆς, τὸ ὅποιον, γιγν-
τούμενον καθ' ἡμέραν, τείνει νὰ μετατρέψῃ εἰς ἀμόρφους
σφαῖρας ἐρείπιων τὰ ἐπίσημα κατὰ γόγια τοῦ παρελθόντος,
τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὰ Μέγαρα, ἐντὸς τῶν ὁποίων χυλκεύ-
ονται τὰ δεσμά τῶν λαῶν καὶ ἡ ἀτίμωσις αὐτῶν.

Νέα, κραταιὰ, γιγντούσῃ Βασιλίᾳ ἐκπηδᾷ ἐξ ἐνὸς ἐ-
κείνου τῶν χαϊνόντων τάφων τῶν θυμάτων τῶν φιλελευθέρων
ιδεῶν, τῆς παγκοσμίου ἀγάπης καὶ ἀδελφότητος. Οἱ θεῶν
κλονίζονται ὑπὸ τὰ σειόμενα ἐδάφη τῶν καὶ αἱ ζυφοὶ καὶ
λαοκτόνοι ἀντιλήψεις τοῦ παρελθόντος ὑποχωροῦν ὑπὸ τὰς
ἀνευφημίες τῶν ἀναγεννωμένων λαῶν.

Κοινὰ συμφέροντα, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς θεὸς προορισμὸς ἐ-
νώνει σήμερον τοὺς ἀδελφούς λαούς, κοινὸι παλμοὶ καὶ πό-
θοι τοὺς ἀδελφώνουν. Καὶ ἡ πορεία αὐτῆ τῶν πραγμάτων
μᾶς κἀμνεὶ νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ὁ χρόνος,
καθ' ὃν οἱ ὑψηλοὶ τύραννοι παραμερίζομενοι, ὁ ἀφῆσιν τὸ
πεδῖον ἐλευθέρου εἰς τοὺς λαούς, ἵνα μεριμνῶσι μόνον περὶ
τῆς τύχης τῶν, περὶ τῶν διεθνῶν συμφερόντων τῶν.

Ἐφ' ὅσον ἡ μόρφωσις καὶ ἡ παιδεία ἐξαπλοῦται καὶ ἡ
λαϊκὴ μάζα ἀναγνωρίζει τ' ἀνθρώπινα δικαιώματά της, ἀ-
ποκτᾷ αὐτοπεποιθήσιν, τόσον καὶ ἐγγύτερον χωροῦμεν πρὸς
τὸ ποθοῦμενον σημεῖον.

Ὁλόκληρος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον
ὀρνεῖ τὸ θῆμα ἐπισήμου δολοφονίας ἐνὸς τῶν ἐκλεκτοτέρων
πρωτεργατῶν τῆς λαϊκῆς χειραφετήσεως, τοῦ φιλελευ-
θέρου Φερρέρ.

Ὁ Ἰσπανὸς δημοσιογράφος καὶ καθηγητῆς Φερρέρ τὴν
ζωὴν του καὶ τὸ χρῆμά του ἀφιέρωσε διὰ τὴν λαϊκὴν
μόρφωσιν.

Ὁ ἐκδοτικὸς τοῦ οἴκου, ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων, ἐξέ-
πεμπε καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὸ κατὰ γόγια φῶς τῶν
νέων ιδεῶν. Οἱ ἐπιτίθεται ἰδιοτελεῖς καὶ οἱ ἐπίσημοι δῆμοι
τοῦ ἀπαισίου καθεστώτος συνάμωσαν ἐναντίον τοῦ ὑπε-
ρόχου ἐπαναστάτου, τὸν κατηγόρησαν ὡς ὑποσκάπτοντα
τὸ καθεστὸς καὶ τὸν ἐθανάτωσαν ἀνκαπολόγητον.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐπισήμου δολοφονίας τοῦ Φερρέρ δὲν
ἀνεμίχθη—ὡς λέγεται—ὀλίγον καὶ ὁ ἱερός κληρὸς! Δὲν
εἶνε ἄλλως τε καὶ παράδοξον! Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὁ
Φερρέρ νὰ εἶνε τὸ τελευταῖον θῆμα του.

Ὁ κληρὸς, λησμονήσας τὴν θείαν ἀποστολὴν του προσε-
κολλήθη καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ πλευρὸν τῶν Ἡγεμόνων, τοὺς
ὁποίους ἐπιδόθη καὶ συντρέχει εἰς τὸ καταχθόνιον ἔργον
τῶν, χείρων τῶν ποικίλων ὠφελιμάτων. Πλὴν ὁ καιρὸς
τοῦ θρισμοῦ ἐγγύς! Ὁ θάνατος τοῦ Φερρέρ ἐξεγείρει ἤδη
σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα. Πᾶσα χρηστὴ συνείδησις ἀνί-
σταται καὶ ἡ ἰδέα ἐδραϊοῦται. Ἐδραϊοῦται καὶ προοδεύει
τόσον, ὅσον μετὰ ἐπίμονον καὶ μακρῶν ἐτῶν ἐργασίαν. Καὶ
ἐνθ' οἱ λαοὶ χάνουν ἕνα φιλόστοργον πατέρα, δέχονται ἐξ
ἄλλου διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, τὸ κατὰ γόγια φῶς τῆς
ἀληθείας, τὸ ὅποιον ἔκ τούτων φέρει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀγάπης
καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκείτη ῥῆνις ἐκ τοῦ αἵματος ἐνὸς φιλελευθέρου, ἐνὸς
ἐπαναστάτου, μετατρέπεται εἰς πλήρη ἀσχὸν τοῦ Αἰόλου,

ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ ἄνεμοι ἐξορμούντες πρὸς αὐτὸν καὶ συν-
τρίβουν εἰς τὰ πέλατα τῆς οἰκουμένης πᾶν παρεμβλλόμενον
εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἰδέας τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος
ἐμπόδιον.

Οὐαὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ σκότους, οὐαὶ εἰς τοὺς τι-
τλοφόρους δημίους τοὺς καταστρέφοντες καὶ ἐρημοῦντες ἐν
ὀνόματι τῶν Πατριδῶν, οὐαὶ εἰς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ
Σκτανῆ!

Αἰμοσταγεῖς Ἐρινύες τοὺς ἀνυμνούντων ἀδυσώπητοι, φο-
βεσθὲ ἐκδικήτριαί τῶν ἀνκριθιμένων θυμάτων τῶν, οἱ ἀπό-
κληροὶ τῆς γῆς ἀδελφωμένοι! . . . »

Σπυρίδων Γερ. Φραγκόπουλος.

ΑΔΙΚΟΣ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Διαμαρτυρόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς λοιπῆς κοινω-
νίας διὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Νομάρχου κ. Ψωρούλα. Εὐτυχῶς ὁ κ. Ψωρούλας ὡς μὴ ἀνήκων εἰς τὴν χο-
ρείαν τῶν φίλων τοῦ τοιούτου, μηδὲ γενόμενος διὰ με-
σιτειῶν τῶν διαφόρων ὀφειλῶν, ἀπέκτησε τὴν συμπα-
θειαν ὁλοκληροῦ τοῦ λαοῦ. Διαρκῶς προσήνης καὶ με-
λίχιος, ἀγαθώτατος τὴν ψυχὴν καὶ οὐχὶ ὑπουργὸς καὶ
ὑποκριτής, ἐγένετο ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἐκτιμῆσεως
καὶ ἀγάπης. Ἀτυχῶς ὅμως ἔπρεπε νὰ ἀπολυθῇ ἴσως
διὰ τὰς μᾶς στείλουν κανένα καταχθόνιον . . .

Διαμαρτυρόμεθα, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐλπίζοντες, ὅτι
ἡ ἀπασταλῆσα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορά πολλῶν
ἐκατοντάδων πολιτῶν δὲν θέλει παροραθῇ καὶ οὕτω δὲν
στερηθῇ ἡ Κεφαλληνία καλλίστου ὑπαλλήλου, χρηστοῦ
δὲ καὶ ἐντιμοτάτου προσώπου.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΝΑΟΣ;

Κατὰ μὲν τὸν προφητὰν κατὰ Δαυὶδ σύμπατα ἡ φύ-
σις, ὡς ναὸς πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου, δι' ὅπερ λέ-
γει καὶ «Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγηται
ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον», ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἡ καθαρὰ.

Καὶ κατὰ τὴν Καινὴν δὲ Διαθήκην ἡ καθαρὰ καρδιά
τοῦ ἀνθρώπου, ἡνπερ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς
προτιμᾷ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὡς κατασκήνωμα κύριον.

Ἰδοὺ δὲ διάφορα ῥητὰ τῆς Καινῆς Διαθήκης μαρ-
τυροῦντα τοῦτο.

Πρῶτον τὸ «Καταλύσατε τὸν ναὸν τοῦτον (τὸ ἅγι-
ον σῶμα τοῦ Ἰησοῦ διὰ τῆς σταυρώσεως) καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἀνοικοδομήσω αὐτὸν (διὰ τῆς Ἀναστάσεως)».

Δεύτερον τὸ «Ἦμεῖς ἐστε ναοὶ Θεοῦ ζῶντος», δη-
λαδὴ σεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴπερ ναοί, ἐν τοῖς ὁποίοις κατοί-
κει ζῶν Θεός (τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὸ φωτίζον πάντα ἄν-
θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον).

Τρίτον τὸ «Ὅπου δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ
ὀνόματι μου εἰμὶ καὶ ἐγὼ εἰμι», ἦτοι, ὅπου ἢ ὅταν δύο
ἢ περισσότεροι ἄνθρωποι εὐρίσκονται συνηγουμένοι

χάριν ἡθικῆς ἰδέας ἢ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ συζητοῦν-
τες ἢ ἐργαζόμενοι ἐκεῖ καὶ ἐγὼ (ὁ Θεός) μαζί των εἴ-
μαι, ὡς ἐν φυλακῇ, ἐν νοσοκομείῳ, ἐν σχολείῳ, ἐν φι-
λοξενίῳ, ἐν σύμπαθείᾳ τέλος οἰαδήποτε χάριν τοῦ
πλησίον κτλ.

Τέταρτον τὸ «Ἐμμανουὴλ», ὅπερ σημαίνει ὁ Θεός
μαζί μας.

Πέμπτον τὸ «Οὐ μενεὶ λίθος ἐπὶ λίθου», ὅπερ εἶπεν
ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς μαθητάς του κατὰ τὴν τελευταί-
αν περίδον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν ἐξοχῇ, ὅπου ἐθαύμα-
ζον τὸν μεγαλοπρεπέστατον ναὸν τοῦ Σολομῶντος,
τὸ θαῦμα τοῦ Κόσμου, ἀκτινοβολοῦμενον ὑπὸ τοῦ δύ-
οντος μεγαλῆς πρὸς ἡλίου καὶ ἐκπέμποντα θαμβωτι-
κὰς λαμπρότητας εἰς τὰ ἔρματα τῶν ὀφειλῶν ἀκόμα
μαθητῶν του τῶν θαυμαζόντων τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς
σφαράγδους τοῦ ναοῦ τούτου, δι' ὅνπερ οἱ Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποῦλως ἠρέθιζαν τὸν ὄχλον λέγοντες,
ὅτι ὁ ἀπατεὼν Ἰησοῦς τὸν ναὸν τοῦτον, δι' ὃν ἐπὶ δε-
καετηρίδας χιλιάδες ἐργατῶν καὶ ὑποζυγίων εἰργάσθη-
σαν, καυχᾶται, ὅτι θὰ καταλύσῃ, θὰ καταστρέψῃ (ὁ θρα-
σύς! Ἰησοῦς!) εἰς 3 μόνον ἡμέρας, ἂν καὶ οἱ αὐτοὶ
Φαρισαῖοι ἐγνώριζον, ὅτι ἐνόει περὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ
Σώματος διὰ τῆς σταυρώσεως ἐν Γολγοθᾷ, διὰ τῆς τρι-
ήμερου διαμονῆς ἐν τῷ τάφῳ καὶ διὰ τῆς Ἀγίας του
Ἀναστάσεως.

Ἐκτον ὁ οὐρανὸς Παῦλος λέγει πρὸς τοὺς
Ἀθηναίους, «Οὐκ ἐν χειροποιήταις ναοῖς κατοικεῖ ὁ
Θεός» ἦτοι δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς ὀφειλῶν ἐκ χειρῶν
ἀνθρώπων πεπλασμένους, ἀλλ' εἰς τὰ πνεύματα καὶ
τὰς καρδίας ἡμῶν.

Ἑβδομον ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος λέγει
ἐν ἄλλῃ του ἐπιστολῇ «Μὴ μολύνετε τὸ σῶμα ἡμῶν
διὰ τῶν ἁμαρτιῶν μέθης, πορνείας . . . ἢ ἄγνοεῖτε, ὅτι
τὸ σῶμα ἡμῶν ναὸς ἐστὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ;

Ἄλλ' ἐνῶ τοιαύτην ὑψηλοτάτην ἡθικὴν ἐννοιαν ἔ-
χει ἡ λέξις Ναὸς χριστιανικῶς ἡ κατὰ πνεῦμα, πῶς
νοεῖ αὐτὴν τὸ χριστιανικὸν πλῆρωμα χάριν τῶν φω-
στήρων ὄντως τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων Ἐπισκόπων, ἱε-
ρέων, ἱεροκλήρων; ναὸν ἐννοεῖ τὴν οἰκοδομήν Ἀ ἢ Β
τὴν ἔχουσιν μὲν ἐντὸς εἰκόνας, σταυροὺς κτλ. ἀλλὰ
προσκυνητὰς τοιούτους, ὥστε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νὰ φρίτ-
τῃ νὰ παρουσιασθῇ ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ φεύγῃ χιλιάδας
μιλλίων μακρὰν, ἀπὸ χιλιάδας μιλλίων μακρὰν εἶνε
κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας καὶ τὰ πνεύματα τῶν
προσκυνητῶν, οἵτινες περὶ παντός ἄλλου δυνατόν νὰ με-
ταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸς κοι-
νήν ἐκ καρδίας καθαρὰς προσευχὴν. Διὰ ταῦτα πολλὰ
κις χοροστατεῖ ἐν μέσῳ τῶν τοιούτων ναῶν ὁ Βεελζε-
βούλ μετ' ὅλων τῶν ταγμάτων καὶ λόγων αὐτοῦ, διότι
θὰ ἴδῃτε ὡ ἀναγνώσται, εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς
ὀριζομένης τοῦ ναοῦ ἔχει ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του καὶ τῇ καρδίᾳ
του ὁ δούρειος λαὸς ὁ ἐγκαταληθθεὶς εἰς τὸ σκότος.

Τοιοῦτος δὲ ἀδελφὸς τοῦ παλαίου Ἰσραὴλ, τοῖ-

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ**

οἱ καὶ οἱ τοῦ νέου ἐρμηνεύται μετ' ὅλων τῶν ἐν-
αγγελικῶν ῥητῶν «τὸ γράμμα κτείνει, τὸ πνεῦμα ζω-
οποιεῖ».

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ὡς γνωστὸν, μετὰ τῶν διαφόρων νομοσχεδίων
τῆς Κυβερνήσεως εἶνε καὶ τὸ τῆς ἰδρύσεως Ἐκκλησια-
στικοῦ Ταμείου μετὰ τῶν πόρων τοῦ ὁποίου θέσιν ση-
μαντικὴν οἰκονομικῶς θὰ κατέχη τὸ μελετώμενον νὰ
γίνῃ Μονοπώλιον τοῦ κηροῦ.

Καὶ ἄλλοτε εἰσέχθη τοιοῦτον νομοσχέδιον ἀλλὰ φεῖ!

Ἄλλ' ἀπὸ τὸ Κράτος ἔχει μονοπώλιον τόσα εἴδη
τῆς πρώτης ἀνάγκης (πυρεῖα, πετρέλαιον, ἄλας! κτλ.)
καὶ ἀπὸ τιμωρεῖται τις βαρέως, ἂν συλληφθῇ συνα-
γορίζων ἄλας ἀπὸ μικρὰν τινα φυσικὴν κοιλότητα ἐξο-
χικοῦ παραθαλασίου βράχου (τγούρναν ἢ λίμπαν), δὲν
πρέπει τάχιστα νὰ ψηφισθῇ τοιοῦτον κηρὸς μονοπώ-
λιον, δι' οὗ ὁ κληρὸς γενόμενος οἰκονομικῶς ἀνεξάρτη-
τος καὶ ἀποφεύγων τὴν ἐπαιτείαν τῶν ψυχουδίων καὶ
ἄρτων καὶ κηρῶν καὶ μποναμάδων καὶ χιλίων ἄλλων
ἐξευτελιστικῶν ὀφειλῶν δώρων, εἰ οὐ, λέγω, ὁ Κλη-
ρὸς ἀποφεύγων ταῦτα θὰ καταλάβῃ τὴν ἀρμοζούσαν
αὐτῷ ἐν τῇ κοινῇ θέσιν;

Καὶ πῶς εἶνε δυνατόν ποτε ὑπὸ τοῦς σημερινούς ὁ-
ρους νὰ γίνῃ ἐπιστήμων τις ἱερεὺς, ἀπὸ γνῶριζε ὅτι
πρέπει νὰ ἐμπορευθῇ ἱερά καὶ ὅσια, ἀπὸ προεργασίας,
ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ κάπηλος τῆς Χριστιανικῆς Θρησκεί-
ας, ἐπαίτης ἢ Σιμωνιακός, ἵνα κερδίσῃ τὸν ἐπιστάσιον
ἄρτον τῆς οἰκογενείας του, ὡς μόνον ἐγγάμων ἱερέων
ἀπαιτούμενον ὑπὸ τοῦ Νόμου;

Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐξέλθῃ ἀκέραιος τὸν χα-
ρακτῆρα ὁ ἐγγαμὸς ἱερεὺς ἐν τῇ φρεσὶ συγκρούει τῶν
καθηκόντων του ὡς ἱερέως καὶ ὡς οἰκογενειάρχου; ἂν
μὲν ὡς ἱερεὺς ἐκ πλήρους ἐπιγνώσεως τῶν ὑψηλῶν κα-
θηκόντων τῆς οὐρανίας ἀποστολῆς του ἀρνηθέντος πλέ-
ον τὰ ἐγκόσμια (ἀλλ' ὁ σπύλαχος δυστυχῶς ἐπιτακτι-
κώτατα τὰ ὑπεθυμίζει ἀνὰ 4 ὥρας) καὶ ἐνδυσταμένου
τὰ οὐράνια, ἂν ἐκ θεοῦ ζήλου σταθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς
Θεσεως του καθ' ὅλα τὰ οὐσιώδη δι' ἕνα ἱερέα, ὡς οἰ-
κογενειάρχης κατέπεσεν οἰκτρῶς κοινωνικῶς, διότι τὰ
τέκνα του καὶ ἡ σύζυγός του πεινώσι καὶ γυμνητεύουσι
καὶ ἡ οἰκονομικὴ δυσχέρεια κατεξυτελείεν αὐτόν ἂν
δ' ὡς οἰκογενειάρχης θελήσῃ νὰ ἀναστήσῃ καὶ μορφώσῃ
ἐκ φυσικοῦ τάτου καθήκοντος τὴν οἰκογένειάν του, τότε
λόγῳ τῶν ὑπαρχόντων δι' αὐτὸν ἀθλίων οἰκονομικῶν
ὄρων δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ πρὸς τοῦτο καὶ ἐξ ἀνάγκης
θὰ γίνῃ θειοκάπηλος μεταβάλλων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
εἰς οἶκον ἐμπορίου· εὐρίσκειται λοιπὸν ὁ δυστυχῆς, ὁ
δύσμοιρος, ὁ ταλαίπωρος, ὁ οἰκτρὸς, ὁ ἄθλιος, ὁ ἐλεει-
νὸς μετὰ τῶν Σκύλλης καὶ Χάρυδδως, μετὰ τῶν σφύρας
καὶ ἄκμονος, μετὰ τῶν κρημνοῦ καὶ βράχου, μετὰ τῶν

πυρών· και θα πέτη θύμα είτε εμπρός προχωρήσει, είτε όπισω βαδίσει, διότι πανταχόθεν αὐτῷ στενά, διότι οὐδαμῶς θά εὕρη ἄκραν, διότι καὶ οὕτως κακῶς καὶ ἁλ-
λως αἰτηρῶς.

Καὶ πῶς εἶνε δυνατόν ὁ ἱερεὺς νὰ ἔχη ἐλεγκτικὴν παρρησίαν, ἀφοῦ ὁ ἄρτος τῶν τέκνων τοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς αὐθαιρέτου ἐξουτελιστικῆς κυριολεκτικῶς ἐλεηροσύνης τοῦ ψυχροδρόρου ἢ μπωναμορόρου καλοῦ χριστιανῶς; ἀφοῦ μάλιστα ἐλέγξῃ χάινει τὰ τυχερά τῶν γάμων, τῶν βαπτισμάτων, τῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐλεγχόμενων χριστιανῶν; ! ἀμέτως μιτούντων αὐτὸν καὶ γραφομένων εἰς ἄλλην ἐνορίαν πρακτικωτέρων ἱερέων πλουτοκο-
λάκων καὶ ἀμαρτωλοκολάκων, ἀφοῦ θά γάστῃ, λέγω, τὰ τυχερά· πρόκειται, ὡς βλέπετε ἐκ τῆς λέξεως, οὐχὶ πε-
ρὶ μετὰδόσεως μυστηρίων χριστιανικῶν καὶ περὶ τοῦ δωρεᾶν ἐλάβετε δωρεάν δότε, ἀλλὰ περὶ τυχαίων παι-
γιδίων, οἷον ἡ χαρτοπαιξία τῶν φρικτῶν μυστηρίων τοῦ βαπτίσματος! καὶ τοῦ γάμου!

Αἰτήρας καὶ θνείδος! λαὲ νὰ συνεργῆς ἐτι σπουδαί-
ως πρὸς συντήρησιν τοιούτων ἱερέων, οὐτπερ καὶ ὅ-
λα μὲν τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἐκούτῃ λάθῃ ψέγομεν, ἐπικρί-
νομεν, ἐλέγχομεν, μεμψόμεθα, κατηγοροῦμεν αὐτηγ-
ρῶς, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο, τὸ ἐπαιτητικὸν τοῦ ἐπαγγέλ-
ματός των ἐλεεινολογοῦμεν, οἰκτείρομεν, συλλυπούμε-
θα, συμπαθοῦμεν, διότι δὲν εἶνε κυρίως αὐτοὶ οἱ πταϊ-
σται, εἰμὴ καὶ ὅσον, γνωρίζοντες τὴν θέσιν καὶ κατὰ-
στασιν τοῦ προτέρου κλήρου, τοῦ γηραλεωτέρου ἱερα-
τείου τοῦ ἐν μέσῃ ὁδῷ εὐρίσκομένου, δὲν ἀπέχουσι
τῆς περιβολῆς τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ πρὸς ἑλλειψιν τε-
λειαν ἱερέων ἐκ τῆς κοινωνίας τῆς ἀπτόργου ὡς μητρονι-
ας μόνον πρὸς αὐτοὺς, τοὺς καὶ τοὺς, ἵνα τότε Αὐτῇ
διὰ τῆς Πολιτείας φροντίσῃ μητρικῶς περὶ τῶν μέχρις
ὠρισμένων καιρῶν καὶ χρόνων χρειζομένων τέλος
πάντων δι' αὐτὴν ἱερέων.

Διὰ ταῦτα πάντα ἐπικροτοῦμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦ
μονοπωλίου τοῦ κηροῦ, ἵνα οὕτω παρσκευαζόμενος ὁ
κηρὸς καὶ ἐκποιούμενος στερεώτῃ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν
Ταμεῖον· διὰ τοῦτα ἐπιδοκιμάζομεν τὸ νομοσχέδιον
τοῦτο, ὅπερ, λόγῳ τῶν μελλόντων σοβαρῶν ἀποτελεσμά-
των αὐτοῦ ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἐπιτλοφο-
ρήταμεν ὡς κατ' ἐξοχὴν Χριστιανικὸν Νομοσχέδιον.

Περὶ Δικῶν Δημητρίου Μαζαράκη καὶ Γρηγορίου
Τραυλοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, διότι ἀπὸ Παρασκευῆς
πρωτὰς τὸ φύλλον ἡμῶν ἦτο ἐντυπον, ἤτοι πρὸ τῶν Δικαῶν.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Διὰ

ΙΩΑΝΝΗΝ ΔΙΑΔΗΣΜΑΝ

ἀγογράφον.

Ἐπειδὴ ἀξιόπιστοι πρόσωπα τοῦ χωρίου Κοθρὺ ἐδεβή-
σαν με, ὅτι κατηγορεῖτέ με, ὅτι εἰμι μόνον φωτογράφος,

συνάμα δὲ με δ.χθάλτε, ὅτι ἀντὶ εἰκόνων θὰ κάμω μουν-
τζουρογραφίαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν των, ἥ; τὴν ἐργασίαν μου
ἀνέθῃκαν ἀνγνωρίσκαντές με ὡς ἐκκλόν, ὡς τὸ ὠμολογήκατε
σεῖς ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἀργυρολίου καὶ
ἐνώπιον ἄλλων ἀξιόπιστων προσώπων, ὅτε εἰς ἁμῶν εἰκό-
νη κατσκευασθήσκειν εἰς δ.πλοῦν ὑπ' ἀμφιτέρων, ἡ μὲν ἰ-
δική σας ἀπερίφθῃ, διότι πλείστανεν ἄνθρωπον μονόπου, κατὰ
τὴν ἐκφρασίν των ἐνδ.κφερομένων, καίτοι ὁ ἄνθρωπος
οὗτος ἦτο γνωστός εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς τελείως ἀρτιμα-
λής, ἡ δὲ πικρομῶς ἰδική μου ἡμείφθῃ ἀντὶ 2500 δραχμῶν,
σοὶ κηρ.στῶ γνωστὸν, ὅτι, ἀπχζ.των νὰ ἀπκνητῶ εἰς τὰς
συκοφαντίας σου, σοὶ ὑπέδελον μήνυσιν διὰ τὰ περαιτέρω.

Πρόθυμος

Νικ. Κετρεδῆς

ζωγράφος.

Πρὸ τινων ἡμερῶν μετὰ τὴν ραγδικιοτάτην βροχὴν τῆς
νυκτὸς Δευτέρης πρὸς Τρίτην κατέπεσεν μέρος τῆς ὑπὸν-
μου παρὰ τὴν οἰκίαν Καβχλιεράτου καὶ ἔνκντι στύλου Γε-
ρκσίμου Γασπαρινάτου, ἥτις δὲν διωρθώθῃ ἀμέσως, μέγαν
οὗ τὸ κάρρον τοῦ Γερκσίμου Σάβλου Αὐγουστᾶτου ἡ Ἀριδα
διελθὼν ἐκεῖθεν ἔρριψε μέσκα τὸν ἡμιόνόν του, τὴν μόνην του
περιουσίαν, καὶ πῶς ἐσώθῃ εἶνε θαῦμα!

Εὖγε! κύριοι ἀρμόδιοι! Κυβερνᾶν = μὴ προνοεῖν, καὶ
ἐνταῦθα, ἂν δὲν τσικισθῶσιν ὀλίγη πρόδη καὶ δὲν χωθῶσιν
ἄνθρωποι μέχρι τῆς ὁσφύος καὶ δὲν σκοτωθῇ τις, δὲν θὰ
λάβῃτε φροντίδα τινὰ πρότερον. Ἐντροπή!! Ἐντροπή!!

Αἱ ὅπκι τῶν ὑπονόμων εἶνε κυριολεκτικῶς **σουργωτή-
ρα** διὰ **γτομάταις** ἡ κοντέρβα ἡ πάσκα, **δεύλιστήρια**,
γροδέλλαις διὰ μπ.στέκκας καὶ ὄχι διὰ ὑποδοχὴν ὀρ-
μητικῶν βευμάτων ὑδάτων, ὡς τὰ τοῦ ἐπικλινούς, μέρους
τῆς πόλεως Ἀργυρολίου.

Καθ' ἐκάστην καθκρίζοντι καὶ μόλις ψιγαλίσῃ αὐθα-
ρεὶ ἐχώθησεν ἡ ἐφράχθησεν ὑπὸ χωμάτων, ἀκαθαριῶν,
χαλίκων καὶ πετρῶν.

Πρὸ ἐτῶν εἶχον πενταπλκσίας ὅπκς εἰς τὸ μέγεθος ὡς
σοφώτεροι οἱ πκλκιοί, ἀλλὰ πῶς θὰ ἐξοικονομῶνται τότε
καθ' ἐβδ.μάδα κονδύλια καθκρήτητος καὶ ἐργολάδων τῶν
ὁπῶν τῶν ὑπονόμων!

ΣΥΛΛΟΓΗΤΗΡΙΟΝ.

Συλλυπούμεθα ἐκ βάθους καρδίας τὴν οἰκογένειαν ἡ τὰ
τέκνα τοῦ μακαρίου Γαβριὴλ Πκπκφλωράτου ἐπὶ τῷ
σπκρξικαρδίῳ θανάτῳ αὐτῆς ταύτης τῆς προσφιλεστάτης
αὐτῶν μητρὸς Ἀγγελικῆς Γαβρ. Πκπκφλωράτου. Εἴθε ὁ
ἴψ.στος νὰ ἐπιχύσῃ βάλσαμον πκρηγορίας ἐπὶ τῶν δεινῶς
πληγείσων καρδιῶν αὐτῶν.

Ν. Μαζαράκης.

Νά! ὄργανα!

Ὁ κ! κ! Γεώργιος Αχμπρινόπουλος, **διότι ἤμαρ** εἰς
τὸ γραφεῖον τοῦ Ποινικοῦ τμήματος μετ' ἄλλων ὡς ἐνδ.α-
φερόμενος δι' ὑπόθεσιν μου, με ἔσυρεν ἐκ τοῦ ἐνδύματος καὶ
ἐφερέ με πρὸ τοῦ κ. προέδρου καὶ τοῦ κ. ἀνακριτοῦ ἀνεμ
ἄλλης τινὲς ἀπορίας! Νὰ ἔρκαται

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Μ. Μικρινάκης

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ**